

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/670/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201149
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614201149.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v zastúpení právne Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti odporkyni - J. E., nar. XX.X.XXXX, bytom B. C., Q. XXX/XX, o zaplatenie 379,35 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/70/2014-54 zo dňa 23.6.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ od odporkyne domáhal zaplatenia istiny 379,35 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 25.11.2012 do zaplatenia titulom dlhu (neuhradenej istiny) zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200012315, uzatvorenej dňa 10.11.2008.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že odporkyňa uzatvorila s veriteľom PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Bratislava zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200012315, na základe ktorej jej navrhovateľ poskytol úverový limit 10.000 Sk (331,94 eur), pri splatnosti 36 mesiacov, dátum splatnosti prvej splátky 19.12.2008, dátum splatnosti poslednej splátky 19.11.2011, RPMN úveru 77,41%, priemerná RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 61,36 %. Schválená výška revolvingu bola 6.088 Sk (202,08 eur), RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45 %, zmluvná odmena za poskytnutie úveru 11.744 Sk (389,83 eur), ročná úroková sadzba úveru 79,49%, ročná úroková sadzba revolvingu 72,23 %.

Okresný súd poukázal na to, že právny vzťah účastníkov sa z titulu absolútneho obchodu spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, ale vzhľadom na jeho spotrebiteľský charakter (odporkyňa od navrhovateľa ako veriteľa - právnickej osoby, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania - čerpala ako fyzická osoba úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania) aj komunitárnym právom (napr. Smernicou Rady ES č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, o záväzkoch a o spotrebiteľských zmluvách : hlavne § 52-54, § 38 a nasl., § 563, § 565 a § 517 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku 10.11.2008. Okresný súd poukazuje aj na význam ustanovenia § 1 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 10.11.2008, podľa ktorého o spotrebiteľský úver nejde v prípade úveru formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutého iným spôsobom ako na kreditnú kartu. Navrhovateľ

netvrdil, že odporkyňa mala poskytnutý revolvingový úver splácať kreditnou kartou, preto ich právny vzťah podlieha režimu právnej úpravy aplikovanej súdom. Predmetom konania totiž nie je povolené prečerpanie na bežnom účte, navrhovateľ pre odporkyňu bežný účet nevedol.

Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol pre jeho nedôvodnosť. Splatnosť záväzku odporkyne vrátiť úver poskytnutý navrhovateľom vo výške 331,94 eur na základe zmluvy č. 8200012315 zo dňa 10.11.2008 bola dohodnutá na 36 mesiacov, čo je od uzatvorenia zmluvy doba do 19.11.2011 vychádzajúc z dohodnutej doby splatnosti splátok v 19. deň mesiaca. Odporkyňa mala úver splácať po 20,05 eur mesačne, takže 36-timi splátkami mala zaplatiť 721,8 eur. Úročenie úveru dohodnuté 79,49 % je podľa názoru okresného súdu amorálne, úžernícke a v rozpore s dobrými mravmi. Priemerná úroková sadzba spotrebiteľských úverov pre domácnosti podľa údajov publikovaných na www.nbs.sk pre nové obchody bola v novembri 2008 15,77 % pri počiatkovej dobe fixácie úrokov 1-5 rokov (keďže úver bol odporkyni poskytnutý na 36 mesiacov s pevnou úrokovou sadzbou). Dohoda o úročení úveru nad 15,77 % (teda v časti 63,72 %) je v rozpore s dobrými mravmi a následne absolútne neplatná. Pri úročení úveru 79,49 % by totiž odporkyňa vrátila pôvodnú istinu 331,94 eur úveru navýšenú o 389,14 eur, čo je o 117,23 % viac. Pri úročení 15,77 % by z istiny 331,94 eur odporkyňa zaplatila úrok ročne 52,35 eur, za 36 mesiacov 157,05 eur a celkovo by vrátila 488,99 eur, čo splnila. Podľa karty klienta a tvrdení navrhovateľa odporkyňa zaplatila navrhovateľovi 823,65 eur, takže z titulu úveru mu nedlhuje nič. V návrhu navrhovateľ tvrdí, že odporkyni poskytol dňa 28.12.2010 revolving 481,20 eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach po 20,05 eur, čo by znamenalo povinnosť vrátiť 481,20 eur (24 x 20,05) do 28.12.2010. Toto tvrdenie nezodpovedá obsahu písomnej zmluvy zo dňa 10.11.2008, ktorú navrhovateľ označuje za právny titul žalovaného nároku. Podľa tohto listinného dôkazu zmluvné strany dohodli poskytnutie revolvingu 6.088 Sk, čo zodpovedá sume 202,08 eur. Obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorou je podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z. v účinnom znení k 10.11.2008 výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov dohodnutá pri revolvingu nie je (zmluva obsahuje len dohodu o počte splátok a splatnosti splátok úveru, nie revolvingu), takže je potrebné podľa § 4 ods. 3 označeného právneho predpisu revolving ako druh úveru považovať za bezúročný a bez poplatkov aj s poukazom na to, že dohoda o tejto náležitosti musí byť písomná. Odporkyňa vrátila navrhovateľovi nielen úver 331,94 eur, ale aj revolving 202,08 eur a na úrok z úveru zaplatila nielen akceptovateľných 157,05 eur, ale 289,63 eur (823,62 - 202,08 - 331,94), preto v čase rozhodovania navrhovateľovi nedlhuje nič. Navyše, vzhľadom na predčasnú splatnosť úveru vyhlásenú v júni 2010 navrhovateľovi od nasledujúceho obdobia úrok z úveru ani neprislúcha, takže odporkyňa by na úroku z omeškania zaplatila ešte menej. Nakoľko odporkyňa svoj záväzok zaplatila zrážkami zo mzdy do 14.12.2011 a ďalšími platbami platenými do 19.8.2012, nemôže byť od 25.11.2012 v omeškaní s plnením dlhu, preto aj v časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol. K premlčaniu dlhu v zmysle procesnej obrany odporkyne došlo. Zosplatnenie celého dlhu z úveru bolo odporkyni oznámené písomnosťou zo dňa 3.6.2010, navrhovateľovi vrátenou 29.6.2010. Celý záväzok sa stal splatný v priebehu júla 2010, vzhľadom na občianskoprávny charakter spotrebiteľského vzťahu je premlčacia doba trojročná. Navrhovateľ sa mohol domáhať plnenia úveru najneskôr do konca júla 2013, žaloba bola podaná 10.2.2014.

Podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. súd nepriznal odporkyni právo na náhradu trov prvostupňového konania, i keď bola úspešnou procesnou stranou, pretože náhradu trov konania si neuplatnila.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zmeny rozsudku, v rámci tejto zmeny žiadal návrhu vyhovieť v celom rozsahu, alternatívne sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolateľ prioritne namietal nesprávne právne posúdenie otázky premlčania. Právna úprava výslovne požaduje, aby sa premlčania dlžník dovoľal, teda aby sa dovoľal v dôsledku plynutia času. V súdnej veci sa tak nestalo. Odporkyňa sa iba neurčito vyjadrila k otázke plynutia času, čo potvrdzuje i prepis jej výpovede na strane 2 napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti odvolateľ poukazuje na závery rozsudku NS SR 4Cdo 5/98 zo dňa 25.3.1998. Navyše z rozsudku nie je možné preskúmať na základe čoho súd dospel k záveru, že pri posudzovaní premlčania by mal postupovať podľa občianskoprávnej

úpravy premlčania, o to viac, keď súd v rozsudku konštatuje, že zmluva o úvere a ňou založený právny vzťah je obchodnoprávnej povahy. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200012315 je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). Znamená to, že úprava Obchodného zákonníka sa použije vždy, ibaže je niektorá otázka v ňom neupravená alebo osobitný predpis obsahuje samostatnú úpravu na ochranu spotrebiteľa výhodnejšie. Obchodný zákonník upravuje premlčanie, a to komplexne. Súčasne úprava premlčania v Občianskom zákonníku nie je právnou úpravou určenou na ochranu spotrebiteľa. Preto sa malo postupovať podľa obchodnoprávnej regulácie premlčania, čo však konajúci súd nespravil a rozhodol preto nezákonne. Odvolateľ namietal aj začiatok a priebeh plynutia premlčacej lehoty, keď odkazuje na obsah návrhu, v ktorom uviedol, že ku zosplateniu úveru došlo dňom 25.11.2012, pripojil k návrhu aj list o oznámení, že dôjde k zosplateniu úveru. Uvedené oznámenie súviselo s omeškaním s úhradou splátky č. 45 o viac ako 3 mesiace. Z toho dôvodu podľa odvolateľa by ani pri použití trojročnej dĺžky premlčacej doby nemohol byť nárok posúdený ako premlčaný.

Záver, kedy podľa súdu uzavretá zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje ohľadne revolvingu podstatnú náležitosť - a to výšku, počet a termíny splátok pri revolvingu je v rozpore so znením článku 4, ods. 4.4 zmluvných dojednaní, obsah uvedeného zmluvného dojednania odvolateľ v odvolaní i cituje. Záver súdu o tom, že revolving by mal byť bezúročný a bez poplatkov, nie je správny a zákonný. Je v rozpore s platnou právnou úpravou aj záver súdu o neplatnosti zmluvy v časti odplaty, najmä z dôvodu, že súd vo veci nevychádzal z príslušnej právnej normy, čím postupoval nielen v rozpore so zákonom, ale aj v rozpore s ustanovením článku 2 ods. 2 a článku 144 Ústavy SR. Z napadnutého rozsudku je zároveň nepreskúmateľné, prečo súd vo veci nepostupoval na základe príslušnej právnej normy a podľa nej neposudzoval výšku odplaty. V rozhodnutí okresného súdu chýba akékoľvek zdôvodnenie, prečo súd vo veci neaplikoval ustanovenie § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (10.11.2008).

Výška odplaty za požičanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere - 10.11.2008 upravená osobitnými ustanoveniami § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z. Ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka má v otázke výšky odplaty povahu lex generalis, kým spomenuté ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. právnou povahu lex specialis.

Podľa právnej úpravy účinnej ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku 10.11.2008) išlo o spotrebiteľský úver, potom v zmysle vyššie uvedeného sa odplata a posudzovanie jej výšky riadilo zákonom o spotrebiteľských úveroch. V prípade úveru poskytnutého odporcovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere išlo o úver, ktorý spadá do vecnej pôsobnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolateľ cituje obsahové znenie ustanovenia § 3 ods. 10, ods. 11 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ďalej cituje aj ustanovenie § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Vychádzajúc z označenej právnej úpravy odvolateľ bol názoru, že výška odplaty za spotrebiteľské úvery v čase, kedy bola uzavretá aj zmluva o revolvingovom úvere, bola výslovne upravená a regulovaná. Právna úprava teda stanovila maximálnu hranicu tejto odplaty, ako aj právne dôsledky jej nedodržania. Aplikácia právneho inštitútu „dobré mravy“ neprichádza do úvahy, keďže ustanovenie § 3 ods. 10 a 11 zákona o spotrebiteľských úveroch má povahu lex specialis k ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Preto bol názoru, že výška odplaty za úver poskytnutý na základe zmluvy je v súlade s platnou právnou úpravou a závery súdu sú nezákonné. Výška odplaty za úver podľa zmluvy o revolvingovom úvere bola nižšia ako maximálne povolená odplata a teda v súlade s obmedzením vyplývajúcim zo zákona č. 258/2001 Z.z. Je nesprávny záver súdu, aby dohoda o odplate v zmluve o revolvingovom úvere bola neplatná, ak táto dohoda je v súlade s tým ustanovením zákona, ktoré stanovuje maximálnu výšku danej odplaty. V prejednávanej veci prípad rozporu výšky odplaty za úver podľa zmluvy o revolvingovom úvere so žiadnym zákonom nenastal. Zároveň, vo veci nikto netvrdil a neuplatňoval námietku neplatnosti dojednania o výške odplaty, hoci podľa § 3 ods. 11 zákona č. 258/2001 Z.z. by sa vyžadovala.

Podľa odvolateľa v prípade uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere boli dodržané ustanovenia právneho poriadku, napriek tomu súd rozhodol opačne. Takýto spôsob rozhodovania považuje odvolateľ za

rozporný s článkom 2 Ústavy SR, súčasne popierajúci akúkoľvek predvídateľnosť postupu štátneho orgánu a jeho rozhodovacej činnosti.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uvádzala svoj nesúhlas s podaným návrhom. Poukazovala na výšku úrokovej sadzby z požičanej sumy, ktorá podľa nej bola neúmerne navýšená a bola v rozpore s dobrými mravmi. Splátky dohodnuté so spoločnosťou pravidelne a načas uhradzoval jej zamestnávateľ, pokiaľ pracovala. Splátky sa prestali uhrádzať až vtedy, keď prišla o zamestnanie a nemala na splátky finančné prostriedky. Celkovú sumu 823,65 eur, ktorú spoločnosti uhradila, považovala za dostatočnú na vyrovnanie dlhu. Podľa nej spoločnosť PROFI CREDIT podala žalobu na okresný súd po premlčacej dobe z dôvodu, aby potom mohla vymáhať úroky z omeškania na úkor obohatenia.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, z vykonaného dokazovania zistil riadne skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a vec správne právne aj uzavrel. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením napadnutého rozsudku, na dôvody uvádzané súdom prvého stupňa poukazuje a sa s nimi stotožňuje.

Bezpochyby bolo v konaní preukázané, že navrhovateľ s odporkyňou uzatvorili dňa 10.11.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200012315, podľa ktorej odporkyňa bol poskytnutý úver v sume 331,94 eur. Písomnú zmluvu zo dňa 10.11.2008 navrhovateľ predložil ako rozhodujúci listinný dôkaz a z právneho vzťahu založeného označenou zmluvou vyvodzuje žalovaný nárok. Správne konštatoval okresný súd, že podľa tohto listinného dôkazu sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí revolvingu 6.088 Sk, čo zodpovedá 202,08 eur. Správne súd z pohľadu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku 10.11.2008 konštatuje, že zákon vyžadoval za obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednanie : o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva jednoznačne obsahuje len dohodu o počte splátok a splatnosti splátok úveru, nie revolvingu, preto podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. revolving ako druh úveru treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preukázateľne odporkyňa navrhovateľovi vrátila nielen úver poskytnutý v sume 331,94 eur, ale aj revolving 202,08 eur.

Je nespochybniteľný spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý účastníci založili zmluvou o úvere dňa 10.11.2008. Ide o zmluvu, ktorú dodávateľ uzatvára vo viacerých prípadoch, voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú, všeobecné zmluvné podmienky k zmluve sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Zmluvnými stranami spotrebiteľskej, typovej zmluvy sú dodávateľ - navrhovateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Odporkyňa - spotrebiteľ pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V predmetnom právnom vzťahu má postavenie spotrebiteľa a ani prípadné zmluvné dojednanie účastníkov o aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka na daný právny vzťah nie je prekážkou na aplikáciu právnych noriem dotýkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. V konkrétnom súdnom prípade aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúce hmotnoprávnu otázku premlčania nároku je v prospech spotrebiteľa priaznivejšia než aplikácia ustanovenia Obchodného zákonníka. Právne posúdenie podstatnej hmotnoprávnej otázky - otázky premlčania, plynutie premlčacej lehoty, konštatované premlčanie nároku navrhovateľa voči uplatnenému nároku má oporu v aplikovanej hmotnoprávnej úprave - v ustanoveniach Občianskeho zákonníka. Krajský súd osobitne poukazuje

na to, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Odvolateľ v podanom odvolaní nenamietal postavenie odporkyne v danom zmluvnom vzťahu, že v jej osobe sa nejedná o spotrebiteľa, resp. žeby účelom poskytnutia úveru bol účel podnikania, resp., žeby odporkyňa v danom zmluvnom vzťahu vystupovala v pozícii podnikajúcej osoby a úver, žeby mal byť poskytnutý pre účely jej podnikania. Odvolateľ nevyvrátil a ani nevyargumentoval v odvolaní, ani netvrdil v priebehu konania, že by štatút odporkyne v danom zmluvnom vzťahu mal byť iný než štatút spotrebiteľa.

Navrhovateľ oznámením o zosplatnení zo dňa 3.6.2010 (listinný dôkaz predložil navrhovateľ pre účely súdneho konania - nachádza sa na č.l. 4 spisu) oznámil odporkyni jej omeškanie s úhradou splátok č. 1 - 18 v celkovej výške 360,90 eur, ďalej, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a po splnení zmluvne dohodnutých podmienok si bude môcť navrhovateľ uplatniť nároky na zmluvné sankcie, že odporkyňa stratí výhodu splátok a celý dlh bude povinná splatiť naraz. Zosplatnenie celého dlhu úveru bolo odporkyni oznámené uvedenou písomnosťou, navrhovateľovi vrátenou dňa 29.6.2010, celý záväzok sa tak stal splatný v priebehu júla 2010. Iný dôkaz preukazujúci odvolacie tvrdenie o neskoršom dátume splatnosti dlhu navrhovateľ pre účely súdneho konania nepredložil. Vychádzajúc z princípu ochrany spotrebiteľa a z aplikácie v jeho prospech priaznivejšieho ustanovenia inštitútu premlčania podľa Občianskeho zákonníka, konkrétne trojročnej premlčacej doby sa navrhovateľ mohol domáhať plnenia úveru najneskôr do konca júla 2013, návrh podal 10.2.2014, stalo sa tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Prejav odporkyne na pojednávaní dňa 23.6.2014 (na č.l. 51 spisu) vychádzajúc z obsahu jej prejavu je podľa názoru odvolacieho súdu prejavom, ktorým odporkyňa vzniesla námietku premlčania voči uplatnenému nároku a s takouto námietkou sa bránila. Z dôvodu jednoznačného konštatovania premlčania uplatneného nároku sú bez právneho významu ďalšie odvolacie argumentácie navrhovateľa.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie okresného súdu má oporu v aplikovaných procesných ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ - odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, úspešnou procesnou stranou bola odporkyňa, ktorá si však trovy odvolacieho konania neuplatnila. Napokon ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby jej boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .